

Hvilken vej skal man vælge?

Abbey F. er 11 år og fra Virginia i USA

Det var den første dag på min nye skole.

Jeg kunne godt lide at finde nye venner, og jeg var ret god til det. Da jeg kom ind i klassen, så jeg alle derinde. Jeg tænkte, at det ville blive et godt år. Da jeg skulle spise frokost med mine nye venner, sad vi allesammen

ved siden af en pige fra en anden klasse. Hun hed Hannah. Da jeg satte mig ned, sagde Hannah: »Hold da op, hvor dine sko stinker. Jeg var i tvivl om, det var skraldespanden eller din sans for mode.«

Jeg blev virkelig overrasket, da hun sagde det, og det blev de andre også. Så jeg rejste mig og gik hen til et andet bord ved en anden ny ven.

Næste dag i frikvarteret havde Hannah noget andet ondt at sige. Dette stod på hver dag, men jeg sagde ikke noget groft tilbage, for min lærer i Søndagsskolen, bror Lawson, sagde, at man skulle behandle andre, som man gerne selv ville behandles.

Da jeg tænkte på det, bad jeg venligt Hannah om at holde op eller i det mindste fortælle, hvorfor hun kørte sådan på mig.

Så tog jeg hjem og fortalte min mor om de ting, som Hannah havde sagt. Jeg var ved at eksplodere! Min mor sagde: »Abbey, du må bare prøve ikke at give hende tilbage af samme mønt. Sommetider opfører folk sig på den måde, fordi de har det svært derhjemme.«

Så jeg gik i skole og tænkte over det, som min mor og bror Lawson havde sagt. Den dag i skolen fortalte Hannah endelig, at de havde det svært derhjemme, og at hun sagde alle de ondsksfulde ting, fordi hun var ked af det. Jeg tilgav hende, og i år går hun i min klasse, og vi er virkelig gode venner!

Jeg lærte, at den bedste vej at følge er Jesus. ■

Hver eneste dag havde Hannah noget ondt at sige.

